

качества; което потече най-напрѣдъ е най-доброто — първо качество, което тече по-сетнѣ, то е по долно качество — второ качество. Лошото масло (третъто качество) употрѣбаватъ по-вече за горение.

Като се изцѣди маслото, турятъ го въ сѣдове да се утае, а слѣдъ това изнасятъ го за продаване. Торѣтъ отъ истисканитѣ маслини употрѣбаватъ за горение.

— Ехъ, тате, пъкъ азъ нищо не знаехъ до сега за маслинитѣ, — каза Иванчо и стана да си поиграе.

Н. Г.

Бѣдното сираче.

Малка бѣше още Милка, малка но разумна. Злочестата била горката, та остана на този свѣтъ сираче, безъ баща и безъ майка. Баща ѝ го убихъ въ боя съ Сърбитѣ, а майка ѝ умрѣ онази година отъ тѣги и неволи. Остана тя сама самничка въ къщи съ малкото си братче Лилко. На него тя се радваше, съ него приказваше и се утѣшаваше. Но не се мина много и Лилко се поболѣ.

Много жално стана на Милка, като знаеше какъ болѣстѣта погуби майка ѝ. Страхъ ѝ бѣше да не стане и съ Лилка така. Не стига това, нъ и бѣдностъ натиснѣхъ двѣтѣ дѣчица, на които нѣмаше кой да помогне и да ги съжали. День и нощъ Милка сѣдеше будна при братчето си и го пазѣше. Но ето че въ къщи се довърши всичко за яденѣе. Още по жално и мъчно станана Милка, като видѣ, че тя ѝ нейното болно братче нѣма що да похапнѣтъ за обѣдъ и вечеря. Ако Лилко и да бѣше болѣвъ и да не поискваше нищо за яденіе, но Милка виждаше, че трѣбва да го пакани съ нѣщо, а нѣма нищо.

„Неще сѣденѣе!“ каза си тя тихичко и като турнѣ малко водича при братчето си, зави го хубаво, взе си кошничката и излѣзе. Лилко си спѣше. Болѣстѣта го бѣше доста уморила, та не усѣщаше че Милка ѝ нѣма при него.